

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟ ΕΤΟΣ 2010 – 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

Περιβαλλοντικός σχεδιασμός υπαίθριων χώρων πράσινου στο αστικό περιβάλλον.
Κριτική θεώρηση των παραλιακών πάρκων της Θεσσαλονίκης.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Βλάσση Ελένη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ανάπλαση των νέων παραλιακών πάρκων της Θεσσαλονίκης δημιουργεί 13 θεματικούς κήπους. Από αυτούς έχουν υλοποιηθεί το 2008 οι πέντε, ενώ οι υπόλοιποι οκτώ κατασκευάζονται τώρα. Η νέα ανάπλαση διαμορφώνει γραμμικούς υπαίθριους χώρους κατά μήκος της παραλιακής ζώνης αναμορφώνοντας τους παλιούς. Η ενοποίηση όλων των κήπων με καθαρές γεωμετρικές γραμμές και αρχιτεκτονικά στοιχεία που εκτείνονται σε όλη την παραλιακή, όπως: η αλέα, το ενιαίο πλακόστρωτο, το ξύλινο κρηπίδωμα και ο ποδηλατοδρόμος, δρουν καταλυτικά σε όλη την διαμόρφωση. Κατασκευές και γήπεδα, αμφιθέατρα και παιδότοποι, πίστες σκέιτμπορντ και ακροβατισμού ποδηλάτων, υπαίθριες εκθέσεις και εξέδρες για μουσικές παραστάσεις, περίπτερα πολιτισμού και αναψυκτήρια μαζί με τα στοιχεία νερού είναι κάποια από τα στοιχεία ψυχαγωγίας, παιχνιδιού, διασκέδασης και εκπαίδευσης που μπορούν να προσφέρουν. Οι αναπλάσεις αυτές περιέχουν και πράσινες επεμβάσεις με θεματικούς κήπους δένδρα και καθιστικά. Οι επεμβάσεις αναβάθμισαν την περιοχή που είναι μια ακριβή περιοχή κατοικίας. Μετά τα τρία χρόνια λειτουργίας των πρώτων πάρκων έγινε προσπάθεια κριτικής θεώρησης της επέμβασης και ανασκόπηση του εγχειρήματος. Η απάντηση για το τι πέτυχε αυτή η ανάπλαση και τι θα μπορούσε να είχε γίνει για να έχουμε το βέλτιστο αποτέλεσμα αναλύθηκε στην μελέτη αυτή. Ένα άλλο κομμάτι που πραγματεύεται η μελέτη είναι οι περιβαλλοντικές αρχές σχεδιασμού των αστικών υπαίθριων χώρων πρασίνου. Αναλύοντας τους φυσικούς υπαίθριους χώρους πρασίνου και διαχωρίζοντάς τους από τους τεχνητούς δίνεται η περιβαλλοντική διάσταση του σχεδιασμού των χώρων αυτών. Η απάντηση για το πόσο οι περιβαλλοντικοί όροι σχεδιασμού έχουν ληφθεί υπόψη και εφαρμοσθεί σε αυτές τις αναπλάσεις εξάγονται από τα συμπεράσματα των θετικών και αρνητικών στοιχείων της επέμβασης. Η κριτική ανάλυση των αναπλάσεων κατέδειξε ότι ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός των κήπων δημιούργησε χώρους με σαφή όρια και προσπάθεια ισορροπίας μεταξύ των νέων ενοτήτων και της σύνδεσης με την υπόλοιπη πόλη. Δημιούργησε τεχνητές διαμορφώσεις στοιχείων και κενών επιφανειών με επιστρώσεις σκληρών υλικών με μεγάλη απορροφητικότητα θερμοχωρητικότητα και ανταπόδοση της θερμότητας. Η χρήση φυσικών υλικών όπως το κεραμικό και το βότσαλο για χώρους που δεν έχουν ένταση στην χρήση ή για περιοχές μόνον για διέλευση, ενώ θα ήταν χρήσιμη αποφεύχθηκε. Η φύτευση των κήπων έγινε περισσότερο για να καλυφθούν ανάγκες διακόσμησης και συμπληρωματικότητας του σχεδιασμού και λιγότερο γιατί έπρεπε να δημιουργηθεί φυσικό ενδιαίτημα για τη δημόσια αστική ζωή. Με την

ανάπλαση δηλαδή δημιουργήθηκε ένα σύνολο χώρων πρασίνου που ενώ σχεδιαστικά ενοποιείται από την άλλη όμως αδυνατεί να συντεθεί σαν φυσική ενότητα.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ

Παραλία, Θεσσαλονίκη, Πάρκο, Αστικό, Πράσινο